

Tužilaštvo - Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине

Broj: T20 0 KTRZ 0023423 22

Sarajevo, 30.12.2024. godine

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
Sudiji za prethodno saslušanje

Na osnovu odredaba člana 35. stav 2. tačka i), člana 226. stav 1. i člana 227. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, podižem:

OPTUŽNICU

Protiv:

1. **Enes Zukanović**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1958. godine u Rogatici, [REDACTED]
[REDACTED]
državljanin BiH, [REDACTED]
[REDACTED]
2. **Fikret Prevljak**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1961. godine, opština Ilidža, [REDACTED]
[REDACTED]
državljanin BiH, [REDACTED]
[REDACTED]
3. **Emir Redžović**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1967. godine u Sarajevu, [REDACTED]
[REDACTED]
državljanin BiH, [REDACTED]
[REDACTED]
- Vahid Alađuz**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1958. godine, opština Hadžići, [REDACTED]
[REDACTED]

- državljanin BiH, [REDACTED]
[REDACTED]
5. **Rasim Okerić**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1948. godine u Gacku, [REDACTED]
[REDACTED]
državljanin BiH, [REDACTED]
[REDACTED]
6. **Mustafa Gegaj**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1957. godine u Sarajevu, [REDACTED]
[REDACTED]
državljanin BiH, [REDACTED]
[REDACTED]
7. **Mujo Vatreš**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1953. godine u Rogatici, [REDACTED]
[REDACTED] državljani
BiH, [REDACTED]
[REDACTED]
8. **Vahid Muharemović**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1949. godine u Višegradu, [REDACTED]
[REDACTED]
državljanin BiH, [REDACTED]
[REDACTED]
9. **Mirsad Tuzlak**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1972. godine u Foči, [REDACTED]
[REDACTED] državljani BiH,
[REDACTED]
[REDACTED]
- Senahid Godinjak**, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1971. godine u Trnovu, [REDACTED]
[REDACTED]
državljanin BiH, [REDACTED]
[REDACTED]

Što su:

Za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između Armije Republike Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ARBiH) i Vojske Republike Srpske (u daljem tekstu VRS), u periodu od maja 1992. godine do kraja oktobra 1995. godine, na području Hrasnice, Sokolović Kolonije i Butmira, opština Ilidža, Sarajevo,

Enes Zukanović – u svojstvu komandanta Štaba oružanih snaga Ilidža u periodu od maja do kraja jula 1992. godine,

Fikret Prevljak – u svojstvu komandanta Štaba oružanih snaga Ilidža u periodu od kraja jula 1992. godine do početka decembra 1992. godine i u svojstvu komandanta 4. Motorizovane brigade Armije Republike Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu 4. mtbr ARBiH) u periodu od početka decembra 1992. godine do februara 1995. godine,

Emir Redžović u svojstvu komandanta 104. mtbr ARBiH u periodu od marta 1995. godine do kraja 1995. godine,

Vahid Aladžuz – u svojstvu pomoćnika komandanta za bezbjednost 4. mtbr Armije RBiH u periodu od decembra 1992. godine do februara 1995. godine,

Rasim Okerić – u svojstvu upravnika logora u Hrasnici u periodu od polovine oktobra 1992. godine do polovine aprila 1993. godine,

Mustafa Gegaj u svojstvu pripadnika 4. mtbr ARBiH (kasnije 104. mtbr ARBiH) u periodu od aprila 1992. godine do aprila 1996. godine,

Mujo Vatreš u svojstvu pripadnika 4. mtbr ARBiH (kasnije 104. mtbr ARBiH) u periodu od aprila 1992. godine do aprila 1996. godine,

Vahid Muharemović u svojstvu predsjednika Izvršnog odbora opštine Ilidža u periodu od početka 1993. godine do kraja 1995. godine,

Mirsad Tuzlak u svojstvu komandanta Mješovitog artiljerijskog divizionara (u daljem tekstu MAD) 104. mtbr ARBiH u toku 1995. godine,

Senahid Godinjak u svojstvu komandanta II bataljona 104. mtbr ARBiH u periodu od avgusta 1994. godine do januara 1996. godine,

svjesno i voljno, svako od njih za vrijeme obavljanja gore pomenutih dužnosti, odnosno funkcija, svojim radnjama, sa sviješću, htijenjem i pristankom, na području naselja Hrasnica, opština Ilidža, Sarajevo, omogućili, dozvolili, saglasili se i organizovali zatvaranje i zlostavljanje civila srpske nacionalnosti i ratnih zarobljenika pripadnika VRS, u logoru u prostorijama OŠ „Aleksa Šantić“ u periodu od maja 1992. godine do početka jula 1992. godine, zatim u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11 u periodu od početka jula 1992. godine do polovine novembra 1992. godine i u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse

Bojovića Brke bb u periodu od polovine novembra 1992. godine do decembra 1994. godine, koji objekti su imali karakter logora, a koji su bili pod ingerencijom Štaba oružanih snaga Ilidža koji se početkom decembra 1992. godine transformiše u 4. mtbr ARBiH, a od marta 1995. godine u 104. mtbr ARBiH, na način da su namjerno i teško, suprotno međunarodnom pravu, uskraćivali osnovna prava pripadnicima srpske nacionalnosti, radnjama opisanim u tačkama optužnice i to na način što su vršili nezakonita zatvaranja, ubistva, silovanja, nečovječna postupanja, nanošenja povreda tjelesnog integriteta i zdravlja, prisiljavanje na prinudni rad, napad na civilno stanovništvo, na koji način su postupali u suprotnosti sa članovima 3., 40. i 51. Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i članom 3. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine i članovima 4., 5., 7., 8., 13., 14., i 17. Dopunskog protokola II pa su tako:

1. Enes Zukanović, Fikret Prevljak, Vahid Aladžuz i Rasim Okerić učestvovali u radnjama protivzakonitog zatvaranja

U periodu od maja 1992. godine do kraja decembra 1994. godine, svaki od njih za vrijeme obavljanja svojih dužnosti, **Enes Zukanović** kao komandant Štaba oružanih snaga Ilidža od maja do kraja jula 1992. godine, realizovao zaključak Predsjedništva u neposrednoj ratnoj opasnosti opštine Ilidža broj: [REDAKTIRANO] od 27.4.1992. godine u čijem donošenju zaključka je i lično učestvovao kao član Predsjedništva, kojim zaključkom je naređeno organima mjesne zajednice Hrasnica da pronadu i obezbjede prostorije za pritvor, na način da je u maju 1992. godine formirao logor u prostorijama Osnovne škole „Aleksa Šantić“ koji se u tim prostorijama nalazio do početka jula 1992. godine, a zatim početkom jula 1992. godine formirao logor u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11, koji logori su služili za zatvaranje civila srpske nacionalnosti sa područja Hrasnice i Sokolović Kolonije, odredio garaže za prostorije u kojima će biti logor, imenovao upravnika logora u garažama [REDAKTIRANO], upravu logora i stražarsku službu, te preko njemu podređenih pripadnika Štaba oružanih snaga Ilidža, nad kojima je imao ingerencije i efektivnu kontrolu, planirao, naredio i organizovao proizvoljno oduzimanje slobode isključivo srpskog civilnog stanovništva sa područja Hrasnice i Sokolović Kolonije, na način da je podređenim pripadnicima Štaba oružanih snaga Ilidža izdavao naloge za lišenje slobode civila srpske nacionalnosti, te pretresanje njihovih stanova, nakon čega su dovođeni, zatvoreni i držani u logorima više mjeseci bez zakonskog osnova, gdje su ih obezbjeđivali njemu podređeni pripadnici Štaba oružanih snaga Ilidža nad kojima je imao ingerencije i efektivnu kontrolu, te nije iskoristio svoju pravnu i faktičku vlast da navedene logore raspusti, iako je znao da ti objekti, s obzirom na njihovu namjenu, jer se radilo o školskim prostorijama ispod stepeništa, te kasnije o garažama, ne ispunjavaju ni minimalne uslove za smještaj, boravak, održavanje higijene i ishrane, odnosno da će te osobe biti podvrgnute nehumanom tretmanu, da je njihovo zadržavanje nedozvoljeno jer ni za jedno zatvoreno lice nije doneseno rješenje o određivanju pritvora od strane nadležnog suda, a zatim je **Fikret Prevljak** kao komandant Štaba oružanih snaga Ilidža, zatim kao komandant 4. mtbr ARBiH u periodu **od kraja jula 1992.**

godine do kraja decembra 1994. godine, pod čijom ingerencijom je bio navedeni logor na lokacijama u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11 od kraja jula 1992. godine do polovine novembra 1992. godine i u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb u periodu od polovine novembra 1992. godine do decembra 1994. godine, zatim nastavio omogućio nezakonito funkcionisanje logora na način da su obezbjeđenje nastavili i dalje vršiti pripadnici Štaba oružanih snaga Ilidža, odnosno pripadnici 4. mtbr ARBiH, koje je on određivao i nad kojima je imao ingerenciju i efektivnu kontrolu na način da je svojim naredbama od 25.09.1992. godine, 15.10.1992. godine, 22.6.1993. godine i 17.08.1994. godine razrješavao i imenovao upravnike logora i zamjenika upravnika i odlučivao o sastavu stražara, te polovinom novembra 1992. godine naredio izmještanje logora iz garaža u podrumске prostorije nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb, zatim i dalje vršio nezakonito lišenje slobode civilnog srpskog stanovništva na način da je preko njemu podređenih pripadnika vojne policije planirao, naredio i organizovao proizvoljno oduzimanje slobode civilnog srpskog stanovništva sa područja Hrasnice i Sokolović Kolonije, a nekoliko civila koje su uhapsili pripadnici MUP-a prihvatio i zatvorio u prostorije logora, te nije iskoristio svoju pravnu i faktičku vlast da navedeni logor raspusti, iako je znao da ti objekti, s obzirom na njihovu namjenu, jer se radilo o garažama i podrumskim prostorijama, ne ispunjavaju ni minimalne uslove za smještaj, boravak, održavanje higijene i ishrane, odnosno da su lica podvrgnuta nehumanom tretmanu, da je njihovo zadržavanje nedozvoljeno jer ni za jedno zatvoreno lice nije doneseno rješenje o određivanju pritvora od strane nadležnog suda, **Vahid Alađuz** u svojstvu pomoćnika komandanta za bezbjednost 4. mtbr ARBiH u **periodu od decembra 1992. godine do kraja decembra 1994. godine**, donosio rješenja o ukidanju i određivanju pritvora za pojedine zatvorene civile srpske nacionalnosti koji su na osnovu takvih rješenja umjesto zakonom dozvoljenih 72 sata u pritvoru nezakonito zatvoreni oko godinu dana, a neki i više, uz konstataciju kako „na slobodi ne bi nastavili sa neprijateljskim djelovanjem i u cilju obezbjeđenja prisustva zatvorenih lica“, izdavao naredbe o posjetama zatvorenih lica, predlagao stražare koji će biti angažovani za obezbjeđenje zatvorenih civila, te davao saglasnosti o prekomandovanju stražara koji su obezbjeđivali zatvorene civile, dok je **Rasim Okerić** u svojstvu upravnika logora u Hrasnici u **periodu od polovine oktobra 1992. godine do polovine aprila 1993. godine**, dobrovoljno pristajući na obavljanje ove funkcije, prihvatao civile srpske nacionalnosti u logorima u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11 i u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb, organizovao i nadgledao njihovo fizičko obezbjeđenje koje su vršili pripadnici Štaba oružanih snaga Ilidža, kasnije 4. mtbr ARBiH, pri čemu se nije usprotivio takvoj nezakonitoj praksi zadržavanja civila u pomenutom logorima,

što je u suprotnosti sa odredbama Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine, a što je za posljedicu takvog postupanja imalo da je na području naselja Hrasnice i Sokolović Kolonije, u navedenom logorima u različitom vremenskom trajanju uhapšeno i zatvoreno **oko stotinu lica**, isključivo srpske nacionalnosti, među kojima su se, osim

vojnosposobnih muškaraca, nalazile i maloljetne osobe, žene i civili starije životne dobi [REDACTED] (rođen 1898. godine) koji su odvođeni iz svojih stanova uz izgovore da se privode radi posjedovanja nelegalnog naoružanja, davanja signala i sl., iako od svih privedenih, pretežan broj prilikom oduzimanja slobode nije posjedovao nikakvo naoružanje niti su na bilo koji način saradivali sa suprotnom stranom u sukobu, privedena lica nisu učestvovala u neprijateljstvima, jer su odvođena iz vlastitih kuća, u civilnim odijelima i bez pružanja bilo kakvog otpora, ni za jedno zatvoreno lice nije doneseno rješenje o određivanju pritvora od strane nadležnog suda, pa su tako uhapšeni i zatvoreni civili srpske nacionalnosti među kojima [REDACTED]

2. Enes Zukanović, Fikret Prevljak i Rasim Okerić učestvovali u radnjama nečovječnog postupanja - uslovi u logoru

u periodu od maja 1992. godine do kraja decembra 1994. godine, svaki od njih za vrijeme obavljanja rukovodećih dužnosti - **Enes Zukanović** u logoru u prostorijama OŠ „Aleksa Šantić“ i garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11, u svojstvu komandanta Štaba oružanih snaga Ilidža od maja do kraja jula 1992. godine, **Fikret Prevljak** u logoru u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11 i logoru u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb, u svojstvu komandanta Štaba oružanih snaga Ilidža, odnosno komandanta 4. mtbr ARBiH od kraja jula 1992. godine do kraja decembra 1994. godine, **Rasim Okerić** u logoru u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11 i logoru u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb u svojstvu upravnika logora u periodu od polovine oktobra 1992. godine do polovine aprila 1993. godine, omogućili, dozvolili i saglasili se sa uslovima, iako su bili izvještavani i upoznati o surovim uslovima u logoru, na način da nisu pokrenuli potrebne aktivnosti kako bi se stanje u pogledu ishrane, smještaja, održavanja lične higijene i pružanja medicinske pomoći dovelo u stanje minimalnih standarda propisanih Ženevskom konvencijom o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine, niti su omogućili izmiještanje zatvorenih lica u uslovne objekte za boravak,

pa su tako civili srpske nacionalnosti u periodu od maja do početka jula 1992. godine bili zatvoreni u dvije neuslovne, pretrpane prostorije ispod stepeništa u OŠ „Aleksa Šantić“ u koje su služile kao ostava za odlaganje sredstava za čišćenje, a zatim su početkom jula 1992. godine po

naredbi Enesa Zukanovića zatvoreni civili prebačeni u garaže u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11, gdje su od jedne garaže napravili dvije improvizovane ćelije, a onda su polovinom novembra 1992. godine po naređenju Fikreta Prevljaka iz garaža prebačeni u podrumске prostorije,

pa su tako zatvoreni civili u ovim logorima na navedenim lokacijama bili zatvoreni u prostorijama bez prozora i bez dnevne svjetlosti, spavali na betonu, bez pokrivača, nisu imali toalet, već su nuždu vršili u jednu kantu, dnevno dobijali nedovoljne količine vode, bez odgovarajućeg grijanja u zimskim uslovima (podrumске prostorije nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb), izglednjivani, tako što su dobijali veoma oskudne dnevne obroke hrane, što je kod mnogih zatvorenika prouzrokovalo veliki gubitak tjelesne težine i zarazu u vidu vaški i svraba;

3. Enes Zukanović, Fikret Prevljak, Rasim Okerić i Vahid Aladžuz, učestvovali u radnjama nečovječnog postupanja kao namjernog nanošenja teške tjelesne povrede, duševne patnje ili povrede ili ozbiljnog napada na ljudsko dostojanstvo

u periodu od maja 1992. godine do kraja decembra 1994. godine svako od njih za vrijeme obavljanja svojih dužnosti - **Enes Zukanović** u logoru u OŠ „Aleksa Šantić“ i garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11 od maja do kraja jula 1992. godine, **Fikret Prevljak** u logoru u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11 i logoru u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb od kraja jula 1992. godine do kraja decembra 1994. godine, **Rasim Okerić** u logoru u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb od polovine oktobra 1992. godine do polovine aprila 1993. godine, **Vahid Aladžuz** u logoru podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb u periodu od decembra 1992. godine do kraja decembra 1994. godine, učestvovali u radnjama nečovječnog postupanja, kao namjernog nanošenja teških tjelesnih povreda duševne patnje ili povrede ili ozbiljnog napada na ljudsko dostojanstvo s obzirom na rukovodeće funkcije koje su obavljali, obezbjeđenje objekata i zatvorenih lica nisu organizovali i vršili na način da spriječe da stražari i drugi pripadnici 4. mtbr ARBiH kontinuirano, sistematično i u dužem vremenskom periodu fizički i psihički zlostavljaju zatvorene civile i dva ratna zarobljenika pripadnika VRS, te među istim stvarali svijest o dozvoljenosti takvih postupanja, pa su tako:

- a) **u logoru u prostorijama Osnovne škole „Aleksa Šantić“** skoro svakodnevno u periodu od maja 1992. godine do početka jula 1992. godine tučeni i zlostavljani civili među kojima [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] na način da su od strane stražara iz improvizovanih ćelija koje su se nalazile ispod stepenica izvođeni u hodnik, u jednu od učionica i fiskulturnu

salu, gdje bi ih potom stražari tukli nogama, rukama, palicama, kundakom od puške, kablovima, motorolom po glavi, pri čemu bi neki od njih gubili svijest, a neki od njih su imali povrede u vidu slomljenog nosa, noge, rebara, nakon čega bi ih stražari u takvom stanju vraćali u improvizovane ćelije, pri čemu bi zatvorenicima bile nanesene teške tjelesne povrede od kojih povreda su u improvizovanim ćelijama umrli civili [REDACTED] [REDACTED] krajem juna 1992. godine i [REDACTED] krajem juna ili početkom jula 1992. godine;

- b) **u logoru u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11** u više navrata, tačno neutvrđenih dana u periodu od početka jula 1992. do polovine novembra 1992. godine tučeni i zlostavljani civili među kojima [REDACTED] [REDACTED] na način da su od strane stražara izvođeni iz improvizovanih ćelija u hodnik i atomsko sklonište, gdje bi ih potom stražari tukli nogama, rukama, palicama, po svim dijelovima tijela, dok su drugi zatvorenici slušali udarce i njihove jauke, pa u takvom stanju bi ih stražari vraćali u improvizovane ćelije, pri čemu su zatvorenicima bile nanesene teške tjelesne povrede od kojih su u logoru umrli civili [REDACTED] dana 1.8.1992. godine, [REDACTED] dana 1.8.1992. godine, [REDACTED] dana 3.8.1992. godine, [REDACTED] dana 3.8.1992. godine, [REDACTED] dana 5.8.1992. godine i [REDACTED] početkom avgusta 1992. godine;

- c) **u logoru u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb** u više navrata, tačno neutvrđenih dana od polovine novembra 1992. godine do kraja decembra 1994. godine tučeni i zlostavljani civili među kojima [REDACTED] [REDACTED] kao i ratni zarobljenici pripadnici VRS [REDACTED] koji su zarobljeni 13.12.1994. godine, na način da su od strane stražara izvođeni iz improvizovanih ćelija u hodnik ili na sprat u kancelarije koje su koristili upravnik zatvora i pripadnici vojne bezbjednosti, gdje bi ih potom stražari i pripadnici vojne bezbjednosti, tukli nogama, rukama, palicama, kablovima, po svim dijelovima tijela, a što su drugi zatvorenici slušali udarce i jauke, pa u takvom stanju bi ih stražari vraćali u improvizovane ćelije, pri čemu bi zatvorenicima bile nanesene teške tjelesne povrede zbog kojih je [REDACTED] izvršio samoubistvo u zatvoru, dok je [REDACTED] u periodu od novembra 1992. godine do aprila 1993. godine od strane stražara Zaima Laličića¹ približno 10 puta izvođena i silovana u improvizovanom kupatilu koje se nalazilo u podrumskim prostorijama navedenog logora;

¹ Pravosnažno osuđen, prvostepena presuda Suda BiH broj: S1 1 K 017982 15 Kri od 25.05.2015. godine i drugostepena presuda Suda BiH broj S1 1 K 017982 15 Krž od 23.10.2015. godine;

4. Mustafa Gegaj učestvovao u radnjama nečovječnog postupanja kao namjernog nanošenja teške tjelesne povrede, duševne patnje ili povrede ili ozbiljnog napada na ljudsko dostojanstvo

- a) Neutvrđenih pet dana u drugoj polovini decembra 1994. godine u prostorijama vojne bezbjednosti 4. mtbr ARBiH koje su se nalazile iznad logora u nedovršenoj stambenoj zgradi u ulici Alekse Bojovića Brke bb, najmanje pet puta fizički i psihički zlostavljao ratnog zarobljenika pripadnika VRS [REDACTED], na način da ga je, nakon što ga neki od stražara logora izvede iz ćelije i uvede u kancelariju u kojoj je Mustafa Gegaj vršio ispitivanje, prilikom tih ispitivanja vezanog liscama, snažno udarao rukama u predjelu grudnog koša, pri tome ga vrijeđajući, što je svaki put trajalo oko sat vremena, od kojih udarca je padao na pod, namjerno mu nanoseći snažne tjelesne i duševne bolove i patnju;
- b) Neutvrđenog dana krajem 1992. godine izveo maloljetnu [REDACTED] iz stana u Hrasnici u kojem je živjela, pod izgovorom da je vodi na razgovor, te istu uz vrijeđanje i psovanje, odveo u prostoriju nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb, u kojoj je ispitivao o bjekstvu njenog komšije [REDACTED] na teritoriju pod kontrolom VRS, a zatim nezadovoljan njenim odgovorima skinuo sa opasača bijelu palicu pitavši je kojom palicom želi da je tuče, tom bijelom ili crnom koja je stajala na stolu, a zatim je udarao sa obje palice po svim dijelovima tijela, najviše po nogama i bubrezima od kojih udaraca se pokušala skloniti, te pala sa stolice na pod, gdje je osumnjičeni nastavio udarati, što je trajalo najmanje deset minuta, od kojih udaraca je izgubila svijest, a svijesti je došla kada je osumnjičeni podigao sa poda i odnio do auta iz razloga što nije mogla hodati jer su joj noge bile crne od podliva, a zatim je autom odvezao u ambulantu, gdje joj je ukazana pomoć, nakon čega je osumnjičeni ponovo vratio u podrum nedovršene stambene zgrade i zatvorio u samicu u kojoj je bila zatvorena najmanje četiri dana, uzevši joj tablete protiv bolova koje je dobila u ambulanti, nanoseći joj na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju;
- c) Neutvrđenog dana u toku 1993. godine u jednoj od prostorija nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb u Hrasnici u kojoj se nalazio logor, prilikom ispitivanja fizički i psihički zlostavljao zatvorenika [REDACTED], na način da mu je u više navrata pištolj koji je držao za pasom stavljao u usta i na čelo, a zatim ga pištoljem udarao po zglobovima ruku, da bi prilikom jedne od tuča osumnjičeni zajedno sa njemu poznatom ženskom osobom fizički i psihički zlostavljao [REDACTED] na način da se navedena ženska osoba oštećenom obratila riječima: „Mogao si da dobiješ zlatnog ljiljana, a sada ćeš da dobiješ olovnog ljiljana“, nakon čega mu je osumnjičeni stavio pištolj u usta, a kada mu je oštećeni odgovorio: „Pucaj više“, osumnjičeni mu se obratio riječima: „Misliš da ćeš tako lako da umreš, treba još da se napatiš“, da bi ga nakon toga

navedena ženska osoba gurnula na užarenu peć koja se nalazila u prostoriji, koju peć je oštećeni oborio, a onda su mu naredili da golim rukama tu istu peć vrati na svoje mjesto, što je oštećeni i učinio, te tom prilikom zadobio opekotine po rukama, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju;

- d) U periodu od 22.4.1993. godine do 28.4.1993. godine u kancelariji upravnika u logoru u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb u Hrasnici, prilikom ispitivanja zatvorenika [REDACTED] najmanje pet puta, nekada sam, a nekada sa njemu poznatim osobama, teško fizički i psihički zlostavljao, a koji je prethodno bio teško pretučen na obavljanju prinudnih radova od strane pripadnika 4. mtbr ARBiH, ispitujući ga o njemu nepoznatim činjenicama vezanim za bjektvo nekih od zatvorenika na teritoriju pod kontrolom VRS, pa nezadovoljan odgovorima [REDACTED] zlostavljao tako što ga je prva dva puta tukao zajedno sa dva njemu poznata lica, a zatim ga pretučenog nakon prvog dana zlostavljanja gurnuli na užarenu peć koja se nalazila u kancelariji, da bi ga Mustafa Gegaj nastavio fizički i psihički zlostavljati još najmanje tri puta, jednom od ta tri puta u prisustvu upravnika Zijada Gagića, na način da je oštećenog udario nogama i palicama, polijevao ga hladnom vodom dok je oštećeni stajao potpuno nag na betonu, tjerajući ga da prizna njemu nepoznate činjenice, prijeteći mu pri tome da će mu ukoliko ne prizna ubiti suprugu i djecu, pa je oštećeni usljed takvih zlostavljanja više puta gubio svijest, te zadobio prelom više rebara, nosne kosti, dok su mu leđa bila u podlivima, te narednih mjesec i po dana ležao u bespomičnom stanju u samici, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju;
- e) Neutvrđenog dana krajem aprila mjeseca 1993. godine u kancelariji upravnika u logoru u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb u Hrasnici, prilikom ispitivanja zatvorenika [REDACTED] o njemu nepoznatim činjenicama vezanim za bjektvo nekih od zatvorenika na teritoriju pod kontrolom VRS dok su obavljali prinudne radove na borbenoj liniji za potrebe 4. mtbr ARBiH, pa nezadovoljan odgovorima [REDACTED] da ne zna ništa o bjektvu zatvorenika, istog zlostavljao na način da je iza pasa izvadio pištolj uhvativši ga lijevom rukom za kosu, a zatim desnom rukom u kojoj je držao pištolj gurnuo cijev pištolja u usta govoreći mu: „Priznaj ili ću te ubiti“, što je kod [REDACTED] izazvalo veliki strah za vlastiti život, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju;
- f) Neutvrđenog dana krajem aprila mjeseca 1993. godine u jednoj od prostorija nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb u Hrasnici u kojoj se nalazio logor, prilikom ispitivanja zatvorenika [REDACTED] o njemu nepoznatim činjenicama vezanim za bjektvo nekih od zatvorenika na teritoriju pod kontrolom VRS dok su obavljali prinudne radove na borbenoj liniji za potrebe 4. mtbr ARBiH, pa nezadovoljan odgovorima [REDACTED], istog tukao na način da ga je udario šakama, palicom po cijelom tijelu, prijeteći da će mu odsjeći testise i da nikada neće moći imati djecu, psujući

mu pri tom četničku majku, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju;

5. Mujo Vatreš učestvovao u radnjama nečovječnog postupanja kao namjernog nanošenja teške tjelesne povrede, duševne patnje ili povrede ili ozbiljnog napada na ljudsko dostojanstvo

Dana 28.12.1993. godine u u jednoj od prostorija nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb u Hrasnici, prilikom ispitivanja tukao zatvorenika [REDACTED] na način da ga je udario šakama i nogama po prsima i stomaku, savijao mu glavu i udario nogama po glavi i leđima, što je trajalo oko dva sata, od kojih udaraca je [REDACTED] bio sav u podlivima i slomljena su mu tri rebra, zbog čega je oko 45 dana ležao i nije mogao ustati, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju;

6. Fikret Prevljak, Vahid Aladžuz i Rasim Okerić učestvovali u prisiljavanju na prinudni rad

U periodu od septembra 1992. godine do kraja decembra 1994. godine, svako od njih za vrijeme obavljanja rukovodećih dužnosti, **Fikret Prevljak** kao komandant Štaba oružanih snaga Ilidža, zatim komandant 4. mtbr ARBiH u periodu od kraja septembra 1992. godine do kraja decembra 1994. godine, pod ingerencijom koje jedinice su bili logori u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11 i u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb, u kojem su zatvarani civili srpske nacionalnosti sa područja Hrasnice i Sokolović Kolonije, kao i zatvorenici koji su po naredbi komandanta 9. brdske brigade ARBiH (u daljem tekstu 9. bbr ARBiH) Kazić Nezira dovedeni iz logora „Krupa“ u Pazariću, opština Hadžići, izdavao usmene i pismene naredbe, a nekada **Vahid Aladžuz** u svojstvu pomoćnika komandanta za bezbjednost 4. mtbr ARBiH u periodu od decembra 1992. godine do kraja decembra 1994. godine, izdavao naredbe za odvođenje na radove zatvorenih lica, sa znanjem i odobrenjem komandanta 4. mtbr ARBiH Fikreta Prevljaka, kao i naredbe za izvođenje zatvorenih lica iz logora na prinudne radove, znajući da je takvo postupanje u suprotnosti sa Ženevskom konvencijom o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, a od dana 05.05.1993. godine i u suprotnosti sa naređenjem komandanta 1. korpusa ARBiH, između ostalih i naredbe:

- Naredba broj: [REDACTED] od 30.09.1992. godine,
- Naredba broj: [REDACTED] od 02.10.1992.godine,
- Naredba broj: [REDACTED] od 12.11.1992. godine,
- Naredba od 08.12.1992. godine,
- Naredba broj: [REDACTED] od 23.4.1993. godine
- Naredba broj: [REDACTED] od 11.06.1993. godine,

- Naredba broj: [REDACTED] od 26.06.1993. godine,

po kojima je korištenje zatvorenih civila srpske nacionalnosti za izvođenje prinudnih radova na borbenim linijama dozvoljeno jedinicama 4. mtbr ARBiH, pa su na osnovu takvih naredbi, upravnici logora Husein Mujanović u periodu od septembra do polovine oktobra 1992. godine, **Rasim Okerić** u periodu od polovine oktobra 1992. godine do polovine aprila 1993. godine i Zijad Gagić (umro) u periodu od polovine aprila 1993. godine do polovine septembra 1994. godine, u saradnji sa organima bezbjednosti, pripadnicima vojne policije 4. mtbr ARBiH, te stražarima, poimenično odredili zatvorenike koji trebaju ići na radove uključujući i mldb. [REDACTED], da bi nakon toga logorski stražari ili pripadnici vojne policije, zatvorena lica izvodili iz ćelija i odvodili ih na različite lokacije prema potrebi jedinica 4. mtbr ARBiH, gdje su ih obezbjeđivali stražari ili vojni policajci ili bi ih predavali pripadnicima vojske koji su ih i obezbjeđivali prilikom obavljanja prinudnih radova, te neke od njih prilikom obavljanja radova ubili, fizički i psihički zlostavljali, prisiljavali ih na kopanje rovova, tranšaja, zemunica na borbenim linijama za potrebe jedinica 4. mtbr ARBiH, znači na lokacijama opasnim po život, o čemu su izvještavani i što je bilo poznato Fikretu Prevljaku, Vahidu Alađuzu, [REDACTED] i Rasimu Okeriću, zatvorenici su radili za vrijeme borbi, bez odgovarajuće odjeće i obuće, u nepovoljnim vremenskim prilikama, pa su tako zatvorenici radili na borbenim linijama za potrebe 4.mtbr ARBiH opasnim po život, među kojima su i lokacije Hrasnica, Kotorac, Butmir, Igman, Sokolović Kolonija, Stojčevac, Lasica, fabrike „Famos“, pa su tako:

6.1. U periodu od kraja septembra 1992. godine do kraja decembra 1994. godine zatvorenici iz logora u garažama u ulici Igmanskih partizanskih bataljona 11 i logora u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb, a koji logori su bili pod ingerencijom Štaba oružanih snaga Ilidža, kasnije 4. mtbr ARBiH, izvođeni i odvođeni na radove na borbenim linijama opasnim po život za potrebe 4. mtbr ARBiH, pa su tako između ostalog:

- Dana 26.10.1992. godine prilikom izvođenja radova na gradnji mosta preko rijeke Željeznice na borbenoj liniji na lokalitetu između Butmira i Sokolović Kolonije za potrebe 4. mtbr ARBiH usljed eksplozije granate smrtno stradao [REDACTED], a ranjeni [REDACTED], o čemu su sačinili službene zabilješke upravnik logora i služba vojne bezbjednosti 4. mtbr ARBiH broj: [REDACTED] od 27.10.1992. i 54/92 od 07.11.1992. godine;
- Dana 30.01.1993. godine prilikom izvođenja radova na borbenoj liniji u Butmiru za potrebe 4. mtbr ARBiH usljed eksplozije granate smrtno stradali [REDACTED] o čemu upravnik logora Rasim Okerić sačinio službenu zabilješku broj: [REDACTED] od 01.02.1993. godine;

- Dana 28.07.1993. godine ili približno tog dana prilikom izvođenja radova kopanja tranšeja na borbenoj liniji kod fabrike „Famos“ u Hrasnici za potrebe 4. mtbr ARBiH usljed eksplozije granate smrtno stradali [REDACTED], o čemu je služba za suzbijanje kriminaliteta 4. mtbr ARBiH izvjestila pomoćnika komandanta za bezbjednost 4. mtbr ARBiH Vahida Aladuza aktom broj: [REDACTED] od 12.01.1994. godine;
- Prilikom izvođenja radova na pokrivanju bunkera u blizini građevinskog preduzeća Igman za potrebe 4. mtbr ARBiH ranjen [REDACTED];
- Dana 02.07.1993. godine prilikom izvođenja radova na borbenim linijama na lokalitetu Butmir za potrebe 4. mtbr ARBiH ranjen [REDACTED];
- Dana 06.11.1994. godine prilikom izvođenja radova na borbenoj liniji za potrebe 4. mtbr ARBiH ranjen [REDACTED] o čemu upravnik logora Salčin Mustafa (umro) sačinio službenu zabilješku dana 07.11.1994. godine;

6.2. U periodu od januara 1993. godine do kraja oktobra 1993. godine iz logora u podrumskim prostorijama nedovršene stambene zgrade u ulici Alekse Bojovića Brke bb izvođeni i odvođeni na radove i zatvorenici koji su u taj objekat dovedeni iz logora „Krupa“ u Pazariću, opština Hadžići, po naredbi komandanta 9. bbr ARBiH Kazić Nezira², a koje je komandant 4. mtbr ARBiH Fikret Prevljak prihvatio i koristio za obavljanje prinudnih radova na borbenim linijama opasnim po život za potrebe 4. mtbr ARBiH, te iste zadržao i odbijao da vrati čak i nakon više zahtjeva 9. bbr ARBiH za njihovo vraćanje, pa su tako:

- Nakon što je po naredbi komandanta 9. bbr ARBiH Kazić Nezira iz logora „Krupa“ u Pazariću, opština Hadžići, dana 28.1.1993. godine upućena grupa od oko 20 zatvorenika u zonu odgovornosti 4. mtbr ARBiH u Hrasnici, a za potrebe obezbjeđenja i utvrđenja prve vatrene linije na području Butmira, koji su preuzeti od strane „Vojničkog pritvora Hrasnica“ tj. logora u podrumskim prostorijama, koji logor je bio pod ingerencijom 4. mtbr ARBiH gdje su u logoru teško pretučeni od strane pripadnika 4. mtbr ARBiH kojom prilikom su im nanesene teške tjelesne povrede, među kojima su i zatvorenici [REDACTED], te su zatvorenici vođeni na prinudne radove na utvrđivanju prvih borbenih linija, na lokalitetima Butmir i Donji Kotorac za potrebe 4. mtbr ARBiH, te je prilikom jednog od takvih radova ranjen zatvorenik [REDACTED], koji je zadobio povredu u predjelu glave, nakon čega je 18 zatvorenika u logor „Krupa“ iz Hrasnice vraćeno početkom aprila 1993. godine;

² Pravosnažno osuđen, presuda Suda BiH broj: S1 1 K 007914 19 Kžk od 10.6.2021. godine

- Nakon što je dana 15.04.1993. godine po naredbi komandanta 9. bbr ARBiH iz zatvora „Krupa“, ponovo upućeno 30 zatvorenika u zonu odgovornosti 4. mtbr ARBiH u Hrasnici, gdje su preuzeti od strane „Vojničkog pritvora Hrasnica“, tj. logora u podrumskim prostorijama, koji logor je bio pod ingerencijom 4. mtbr ARBiH, odakle su zatvorenici odvođeni na prinudne radove na utvrđivanju borbenih linija opasnim po život za potrebe 4. mtbr ARBiH, pa je tako:
- Dana 21.04.1993. godine prilikom prinudnih radova koji su se sastojali od kopanja tranšeja na borbenoj liniji na području Hrasnice (u blizini Poljoprivrednog instituta) za potrebe 4. mtbr ARBiH, ranjen [REDACTED] koji je zadobio prostrijelnu ranu u predjelu ramena, nakon čega je prebačen u bolnicu Suhodol, a nakon ukazane medicinske pomoći vraćen u logor „Krupa“;
- Dana 22.04.1993. godine za vrijeme izvođenja prinudnih radova na borbenoj liniji kod Poljoprivrednog dobra u Hrasnici za potrebe 4. mtbr ARBiH, nakon što su na teritoriju pod kontrolom VRS pobjegli zatvorenici [REDACTED], pripadnik 4. mtbr ARBiH Divjan Mustafa³ pucajući iz vatrenog oružja lišio života zatvorenike [REDACTED] nakon čega su preostale zatvorenike koji su bili na radovima gurnuli u obližnju jamu, gdje su ih 2 do 3 sata tukli pripadnici⁴ 4. mtbr ARBiH, da bi nakon izvjesnog vremena jedan pripadnik⁵ 4. mtbr ARBiH iz jame izveo [REDACTED] i istog lišio života pucajući iz vatrenog oružja;
- Dana 19.06.1993. godine prilikom izvođenja prinudnih radova na borbenoj liniji na lokaciji Butmir za potrebe 4. mtbr ARBiH smrtno stradao [REDACTED] koji je pogoden hicima iz nepoznatog pravca, o čemu je zamjenik upravnika logora izvjestio pomoćnika komandanta za bezbjednost 4. mtbr ARBiH dana 20.06.1993. godine;
- Dana 16.07.1993. godine smrtno stradao [REDACTED] na način da je od strane nepoznatih pripadnika 4. mtbr ARBiH bio natjeran na kopanje tranšeja na potpuno otvorenom prostoru na borbenoj liniji na lokalitetu Donji Kotorac za potrebe 4. mtbr ARBiH, pri čemu je pogoden snajperskim hicem iz nepoznatog pravca, te je ubrzo potom, na putu prema ambulanti preminuo;

³ Pravosnažno osuđen, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 K 025481 16 K od 27.4.2018. godine i presuda Vrhovnog suda Federacije BiH broj:09 0 K 025481 21 Kž2 od 6.10.2022. godine;

⁴ Pravosnažno osuđeni Divjan Mustaga i Gazibara Alija, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 K 025481 16 K od 27.4.2018. godine i Presuda Vrhovnog suda Federacije BiH broj:09 0 K 025481 21 Kž2 od 6.10.2022. godine;

⁵Preminuo;

- Dana 16.09.1993. godine prilikom prinudnih radova kopanja tranšeja na borbenoj liniji na lokalitetu Donji Kotorac za potrebe 4.mtbr ARBiH, usljed eksplozije granate smrtno stradao [REDACTED], a ranjeni su [REDACTED], o čemu je od strane pomoćnika komandanta za bezbjednost 4. bataljona 4. mtbr ARBiH izvješten pomoćnik komandanta za bezbjednost 4. mtbr ARBiH brigade Vahid Aladžuz i upravnik zatvora Gagić Zijad (umro) aktom broj: [REDACTED] od 16.09.1993. godine;

7. Fikret Prevljak, Emir Redžović i Vahid Muharemović učestvovali u prisiljavanju na prinudni rad pripadnika Jedinice radne obaveze

u periodu od aprila 1993. godine do kraja oktobra 1995. godine, **Vahid Muharemović** u svojstvu predsjednika Izvršnog odbora opštine Ilidža od aprila 1993. godine do kraja oktobra 1995. godine, pod čijom ingerencijom je Jedinica radne obaveze (u daljem tekstu JRO) Izvršnog odbora opštine Ilidža, koju jedinicu je u aprilu 1993. godine formirao Izvršni odbor opštine Ilidža, u čijem sastavu je bilo civilno srpsko stanovništvo, **Fikret Prevljak** u svojstvu komandanta 4. mtbr ARBiH u periodu od aprila 1993. godine do februara 1995. godine, **Emir Redžović** u svojstvu komandanta 104. mtbr ARBiH u periodu od marta 1995. godine do kraja oktobra 1995. godine, svako od njih za vrijeme obavljanja svojih dužnosti planirali, organizovali i omogućili nezakonito angažovanje civilnog srpskog stanovništva u sastavu JRO Izvršnog odbora opštine Ilidža, na obavljanju prinudnih radova na borbenim linijama za potrebe 4. mtbr ARBiH na način da su **Fikret Prevljak i Emir Redžović** sačinjavali plan i zahtjev upotrebe JRO za potrebe 4. mtbr ARBiH, odnosno kasnije 104. mtbr ARBiH, a koji su dostavljali na izvršenje Izvršnom odboru opštine Ilidža, a **Vahid Muharemović** izdavao naredbe komandiru JRO da sačini spisak lica pripadnika JRO koje će biti odvođeni na obavljanje prinudnih radova, te donosio Odluke o angažovanju jedinice radne obaveze za odvođenje na radove za potrebe 4.mtbr na borbenim linijama, znajući da je takvo postupanje u suprotnosti sa Ženevskom konvencijom o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, a od dana 30.08.1993. godine i u suprotnosti sa Instrukcijom ministarstva odbrane RBiH kojom se zabranjuje angažovanje jedinica radne obaveze na radovima u zoni borbenih linija, između ostalih i Odluke:

- Odluka o angažovanju JRO broj: [REDACTED] od od 03.08.1994. godine,
- Odluka o angažovanju JRO broj: [REDACTED] od od 31.08.1994. godine,
- Odluka o angažovanju JRO broj: [REDACTED] od od 12.10.1994. godine,

po kojima je korištenje pripadnika JRO srpske nacionalnosti za izvođenje prinudnih radova na borbenim linijama dozvoljeno jedinicama 4. mtbr ARBiH, pa su na osnovu takvih Odluka pripadnici 4. mtbr ARBiH, odnosno kasnije 104. mtbr ARBiH koji su od aprila 1993. godine do februara 1995. godine bili direktno podređeni Fikretu Prevljaku, a od marta 1995. godine do kraja oktobra 1995. godine bili direktno podređeni Emiru Redžoviću, nad kojima su imali

ingerencije i efektivnu kontrolu, odvodili ih na različite lokacije prema potrebi jedinica 4. mtbr ARBiH, gdje su ih obezbjeđivali vojni policajci 4. mtbr ARBiH (kasnije 104. mtbr ARBiH) ili bi ih predavali pripadnicima 4. mtbr ARBiH (kasnije 104. mtbr ARBiH) koji su ih i obezbjeđivali prilikom obavljanja prinudnih radova, te neke od njih prilikom obavljanja radova fizički i psihički zlostavljali, prisiljavali ih na kopanje rovova, tranšeja, zemunica na borbenim linijama u trajanju od 10 do 12 sati dnevno za potrebe jedinica 4. mtbr ARBiH, odnosno kasnije 104. mtbr ARBiH znači na lokacijama opasnim po život, o čemu su izvještavani i upoznati Fikretu Prevljaku, Vahidu Muharemoviću i Emiru Redžoviću, pripadnici JRO srpske nacionalnosti su radili za vrijeme borbi, bez odgovarajuće odjeće i obuće, u nepovoljnim vremenskim prilikama, pa su tako radili na borbenim linijama među kojima su i lokacije Hrasnica, Kotorac, Butmir, Igman, Sokolović Kolonija, Stojčevac, Lasica, fabrika „Famos“, pa su tako:

- Dana 12.06.1994. godine prilikom izvođenja prinudnih radova na borbenoj liniji na lokalitetu šljunkare kod bazena Ilidža za potrebe 4. mtbr ARBiH smrtno stradao [REDACTED], o čemu je pomoćnik komandanta za bezbjednost 3. bataljona 4. mtbr ARBiH aktom broj: Pov.br. [REDACTED] od 12.06.1994. godine izvjestio pomoćnika komandanta za bezbjednost 4. mtbr ARBiH, te osumnjičeni Vahid Muharemović u svojstvu predsjednika Izvršnog odbora Opštine Ilidža izdao uvjerenje o njegovoj pogibiji broj: [REDACTED] od 06.12.1995. godine;
- Dana 25.08.1993. godine prilikom izvođenja prinudnih radova na borbenim linijama lokalitetu Igman za potrebe 4. mtbr ARBiH smrtno stradali [REDACTED] o čemu osumnjičeni Vahid Muharemović u svojstvu predsjednika Izvršnog odbora Opštine Ilidža izdao uvjerenja o njihovoj pogibiji broj: [REDACTED] od 06.12.1995. godine;
- Dana 15.03.1993. godine prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja tranšeja na borbenoj liniji na lokalitetu Poljoprivrednog dobra u Butmiru za potrebe 4. mtbr ARBiH usljed eksplozije granate smrtno stradao [REDACTED] a ranjen [REDACTED] o čemu je izjavu uzeo [REDACTED] dana 30.10.1993. godine od pripadnika 4. bataljona 4. mtbr ARBiH [REDACTED], o čemu pomoćnik za bezbjednost 4. bataljona ARBiH obavijestio pomoćnika komandanta 4. mtbr ARBiH za ObPK aktom od 16.03.1993. godine;
- Dana 09.04.1995 godine prilikom izvođenja prinudnih radova pravljenje bunkera na borbenoj liniji na lokalitetu fabrike „Famos“ za potrebe 4. mtbr ARBiH smrtno stradao [REDACTED] o čemu je sačinjen Izvještaj broj: [REDACTED] od 09.04.1995. godine;

- Početkom maja 1995. godine prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja rovova na borbenoj liniji na području Hrasnice za potrebe 104. mtbr ARBiH ranjen [REDACTED], a koji je od posljedica ranjavanja preminuo;

[REDACTED] Dana 01.03.1994. godine prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja rovova na borbenoj liniji na lokalitetu Igmana za potrebe 4. mtbr ARBiH smrtno stradao [REDACTED]

[REDACTED] Dana 15.04.1993. godine prilikom izvođenja prinudnih radova nasipanja puta na Igmanskom putu iznad naselja Kovači za potrebe 4. mtbr ARBiH ranjen [REDACTED]

- Dana 21.09.1994. godine prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja tranšeja na borbenoj liniji na lokalitetu fabrike „Famosa“ za potrebe 4. mtbr ARBiH usljed eksplozije granate ranjen [REDACTED], o čemu je sačinjen Izvještaj broj: [REDACTED] od 22.09.1994. godine;

- Dana 30.06.1993. godine prilikom izvođenja prinudnih radova na borbenoj liniji na lokalitetu naselja Butmiru za potrebe 4. mtbr ARBiH usljed eksplozije mine ranjen [REDACTED] u prijedjelu lica od čega je trajno izgubio vid, o čemu je sačinjen izvještaj broj: [REDACTED] od 02.07.1993. godine;

- Dana 02.12.1993. godine prilikom izvođenja prinudnih radova na borbenoj liniji za potrebe 4. mtbr ARBiH na lokalitetu na Igmanu ranjen metkom u podlakticu desne ruke [REDACTED];

[REDACTED] Dana 28.08.1993. godine prilikom izvođenja prinudnih radova na borbenoj liniji za potrebe 4. mtbr ARBiH na lokalitetu fabrike „Famos“ teže ranjen [REDACTED]

- Dana 14.02.1995. godine prilikom izvođenja prinudnih radova na borbenoj liniji za potrebe 104. mtbr ARBiH na lokalitetu Kotorac teže ranjen [REDACTED];

- Dana 16.11.1993. godine prilikom izvođenja radova za potrebe 4. mtbr ARBiH. smrtno stradao [REDACTED], o čemu je osumnjičeni Vahid Muharemović sačinio izvještaj broj: [REDACTED] od 25.11.1993. godine;

8. Fikret Prevljak učestvovao u prisiljavanju na prinudni rad pripadnika jedinice civilne zaštite

U periodu od kraja jula 1992. godine do aprila 1993. godine u svojstvu komandanta Štaba oružanih snaga Ilidža, zatim komandanta 4. mtbr ARBiH, planirao i organizovao upotrebu pripadnika jedinice civilne zaštite Opštine Ilidža srpske nacionalnosti za potrebe Štaba oružanih snaga opštine Ilidža, kasnije 4. mtbr ARBiH, na način da su pripadnici civilne zaštite srpske nacionalnosti bili angažovani na obavljanju prinudnih radova na borbenim linijama na kopanju rovova, tranšeja, zemunica na borbenim linijama za potrebe jedinica Štaba OS Ilidža, odnosno 4. mtbr ARBiH, odnosno na lokacijama opasnim po život, gdje su ih prilikom kopanja obezbjeđivali pripadnici Štaba, odnosno pripadnici 4. mtbr ARBiH koji su bili direktno podređeni Fikretu Prevljaku, nad kojima je imao ingerencije i efektivnu kontrolu, odvodili ih na različite lokacije prema potrebi jedinica Štaba OS Ilidža, odnosno 4. mtbr ARBiH, gdje su ih obezbjeđivali vojni policajci ili bi ih predavali pripadnicima 4. mtbr ARBiH za potrebe čije jedinice su radili i koji su ih i obezbjeđivali prilikom obavljanja prinudnih radova, te neke od njih prilikom obavljanja radova na borbenim linijama fizički i psihički zlostavljali, prisiljavali ih na kopanje rovova, tranšeja, zemunica u trajanju od više sati dnevno, pripadnici CZ su radili za vrijeme borbi, bez odgovarajuće odjeće i obuće, u nepovoljnim vremenskim prilikama, postupajući na taj način u suprotnosti sa Ženevskom konvencijom o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, a što je Fikret Prevljak omogućio, dozvolio i saglasio se, pa su tako radili na borbenim linijama među kojima su i lokacije Hrasnica, Kotorac, Butmir, Igman, Sokolović Kolonija, Stojčevac, Glavogodina, Lasica, fabrike „Famos“ pa su tako:

- Neutvrđenog dana u mjesecu oktobru 1992. godine prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja rovova i tranšeja na borbenoj liniji na lokalitetu Glavogodina-Stojčevac za potrebe 4. mtbr ARBiH smrtno stradao [REDACTED] koji je pogoden hicima iz nepoznatog pravca;

[REDACTED] Dana 09.12.1992. godine prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja rovova na borbenoj liniji kod fabrike „Famos“ za potrebe 4. mtbr ARBiH smrtno stradao [REDACTED]

- Krajem decembra 1992. godine prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja tranšeja na borbenoj liniji na lokalitetu Hrasnice za potrebe 4. mtbr ARBiH usljed eksplozije granate ranjeni su [REDACTED] i lice po prezimenu [REDACTED], a koji su od posljedica ranjavanja preminuli u bolnici u Zenici;
- Neutvrđenog dana u januaru 1993. godine prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja rovova na borbenoj liniji na lokalitetu Hrasnice za potrebe 4. mtbr ARBiH usljed eksplozije granate ranjen [REDACTED], a koji je od posljedica ranjavanja preminuo u bolnici u Zenici;

- Dana 07.01.1993. godine ili približno tog dana prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja tranšeja i utvrđivanju bunkera na borbenoj liniji na lokalitetu Glavogodine za potrebe 4. mtbr ARBiH smrtno strado [REDACTED] koji je pogođen hicima iz nepoznatog pravca;
- Dana 18.02.1993. godine prilikom izvođenja prinudnih radova kopanja rovova i tranšeja na lokalitetu fabrike „Famos“ za potrebe 4. mtbr ARBiH smrtno stradao [REDACTED];

9. Emir Redžović, Mirsad Tuzlak i Senahid Godinjak učestvovali u napadu na civilno stanovništvo

Dana 28.08.1995. godine u podnevnim satima pripadnici dvije jedinice 104. mtbr ARBiH izvršile su artiljerijski napad i to: mješoviti artiljerijski divizion (MAD) iz artiljerijskog oruđa „minobacača 120 mm“ ispalili 7 mina sa vatrenog položaja „Kovači“ i II bataljon iz artiljerijskog oruđa „minobacača 82 mm“ ispalili 12 do 14 mina sa vatrenog položaja Igmana (Igmanski put), na oko stotinu civila srpske nacionalnosti koji su bili okupljeni u i oko Pravoslavne crkve „Sveti Sava“ u naselju Plandište, opština Ilidža, u kojoj se održavalo crkveno vjenčanje i obilježavao jedan od najvećih pravoslavnih praznika „Velika Gospojina“, što je za posljedicu imalo pogibiju civila [REDACTED] i ranjavanje oko 50 civila među kojima su:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] i drugi, dok je na crkvi i okolnim stambenim objektima pričinjena materijalna šteta, o čemu su bili izvješteni, a što su omogućili, dozvolili i saglasili se, svaki od njih u okviru svojih ovlaštenja i to **Emir Redžović u svojstvu komandanta 104. mtbr ARBiH** koji je ovlašten i nadležan za donošenje odluka o upotrebi artiljerijskih jedinica u sastavu 104. mtbr ARBiH i odgovoran za zakonitu upotrebu svih artiljerijskih jedinica u sastavu brigade, **Mirsad Tuzlak u svojstvu komandanta mješovitog artiljerijskog divizona (MAD) 104. mtbr ARBiH** odgovoran za zakonitu upotrebu artiljerijskog oruđa „minobacača 120 mm“ u sastavu MAD-a 104. mtbr ARBiH i **Godinjak Senahid svojstvu komandanta II bataljona 104. mtbr ARBiH** nadležan za donošenje odluke o upotrebi artiljerijskog oruđa „minobacača 82 mm“ u sastavu II bataljona 104. mtbr ARBiH i odgovoran za zakonitu upotrebu artiljerijskog oruđa „minobacača 82 mm“ u sastavu II bataljona 104. mtbr ARBiH;

čime su:

Enes Zukanović

- radnjama opisanim u tački 1. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz član 173. stav 1. tačka e) KZBiH, a radnjama opisanim u tačkama 2. i 3,

3a) i 3b) počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) KZBiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH, a sve u vezi sa članom 29. istog zakona;

Fikret Prevljak

- radnjama opisanim u tački 1. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka e) KZBiH, radnjama opisanim u tačkama 2. i 3., 3b) i 3c) počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) KZBiH i u tački 3c) krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) KZBiH, a radnjama opisanim u tačkama 6., 6.1, 6.2, 7. i 8. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka f) KZBiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH, a sve u skladu sa članom 29. istog zakona;

Emir Redžović

- radnjama opisanim u tački 7. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka f) KZBiH, a radnjama opisanim u tački 9. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka a) KZBiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH, a sve u skladu sa članom 29. istog zakona;

Vahid Aladžuz

- radnjama opisanim u tački 1. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka e) KZBiH, radnjama opisanim u tački 3. i 3c) počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz član 173. stav 1. tačka c) KZBiH i krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) KZBiH, a radnjama opisanim u tačkama 6., 6.1 i 6.2 počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka f) KZBiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH, a sve u skladu sa članom 29. istog zakona;

Rasim Okerić

- radnjama opisanim u tački 1. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka e) KZBiH, radnjama opisanim u tačkama 2. i 3., 3b) i 3c) počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz član 173. stav 1. tačka c) KZBiH i u tački 3c) krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175 tačka a) KZBiH, radnjama opisanim u tačkama 6., 6.1 i 6.2 počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka f) KZBiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH, a sve u skladu sa članom 29. istog zakona;

Mustafa Gegaj

- radnjama opisanim u tačkama 4b), 4c), 4d), 4e) i 4f) počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) KZBiH, a radnjama opisanim u tački 4a) počinio krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175 tačka a) KZBiH, sve u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH, a sve u skladu sa članom 29. istog zakona;

Mujo Vatreš

- radnjama opisanim u tački 5. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) KZBiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH;

Vahid Muharemović

- radnjama opisanim u tački 7. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka f) KZBiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH, a sve u skladu sa članom 29. istog zakona;

Mirsad Tuzlak

- radnjama opisanim u tački 9. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka a) KZBiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH, a sve u skladu sa članom 29. istog zakona;

Senahid Godinjak

- radnjama opisanim u tački 9. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka a) KZBiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH, a sve u skladu sa članom 29. istog zakona;

**TUŽILAC
TUŽILAŠTVA BIH**